

$\alpha_1 \in 0;1$; $\alpha_2 z t$ – частина ресурсу, задіяна в простому відтворенні в допоміжному виробництві $\alpha_2 \in 0;1$; β_1 та β_2 – коефіцієнти капіталомісткості приросту матеріального ресурсу в основному та допоміжному виробництвах, що показують, яку кількість ресурсу (продукції) потрібно вкласти для збільшення виробничої потужності на одиницю, $-\xi t \equiv \xi t, \omega \in \check{Y}$ \mathfrak{Z}_t – вимірний стандартний вінерівський процес із нульовим математичним сподіванням приросту вінерівського процесу $M[\xi t - \xi t-1] = 0, t \in 0,1,\dots,T-1$, $\omega \in \Omega$ та одиничною дисперсією приросту вінерівського процесу $M[\xi t - \xi t-1]^2 = 1$, $\eta t \equiv \eta t, \omega \in \check{Y}$ – пуассонівський процес із математичним сподіванням $M\eta t = \rho t, \rho \equiv const, \omega \in \Omega, t \in 0,1,\dots,T-1$ [2], $u(t)$ – керування, W_1 і W_2 – постійні, деякі вагові коефіцієнти, ν – задана постійна, $\lambda \in 0;1$.

Провівши дослідження побудованої моделі за допомогою стохастичних достатніх умов оптимальності для багатокрокових динамічних систем встановили, що момент перемикання керування та термін досяжності заданого рівня утилізації забруднювачів є детермінованою величиною, а також визначили довірчі проміжки для реальних значень оптимальних траєкторій за заданою ймовірністю.

Список використаних джерел

1. Григорків В.С. Моделювання процесів функціонування основного та допоміжного виробництв в еколого-економічних системах. / В.С. Григорків, Л.В.Скрашук // Науковий вісник Чернівецького університету : збірник наук. праць. – 2015. – Вип. 730-731. Економіка – С. 168-174.
2. Скороход А.В. Лекції з теорії випадкових процесів. / А.В.Скороход – Київ : Либідь, 1990. –168 с.

Слюсаренко Андрій Вікторович,

к.е.н., докторант

Ключник Альона Володимирівна,

Д.е.н., професор кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки

Миколаївського національного аграрного університету,

м. Миколаїв

НЕОБХІДНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОГО СЕКТОРУ

Аграрний сектор займає чільне місце в системі гарантування продовольчої, екологічної, економічної та національної безпеки

України. Він є одним з основних в структурі економіки з огляду на частку в обсязі національного валового внутрішнього продукту. Сектор є бюджетоутворюючим та сприяє розвитку інших галузей. Сільське господарство характеризується високим ступенем експортної активності та має позитивне значення сальдо експортно-імпортної діяльності. На ряду зі значущістю результуючих функціонування аграрного сектору для української економіки механізми державного регулювання залишаються недосконалими та потребують ґрунтовних досліджень.

Український аграрний сектор характеризується зростанням обсягів експорту продукції та послуг проте незмінними та архаїчними залишаються державні методи регулювання та гарантування зовнішньоекономічної безпеки. Вітчизняна дійсність супроводжується зростанням ступеня лібералізації національної економіки, що зміщує акценти регулювання діяльності суб'єктів аграрного виробництва на користь ринкової економіки. На разі доцільно звернути увагу на висловлювання Н.П. Дубової, яка зазначає, що глобальною тенденцією світового економічного розвитку є посилення економічної ролі держави, зростання обсягів і багатоаспектності її діяльності. Дійсно, попри популяризацію і розповсюдженість глобалізації, лібералізації та ринкових умов, передові економіки країн світу схиляються в своїй практиці до запровадження чітких позицій державного контролю, що підтверджується зниженням в значеннях їх рівнів економічної глобалізації. Наукові трактування сучасників виправдано формують висновок стосовно того, що наявні соціально-економічні системи та моделі економіки є все більше одержавленими через збільшення рівня контролю з боку держави, хоча і залишаються ринковими. Ефективність сучасної економіки загалом та в розрізі галузей є неможливою як без функціональної самостійності підприємств, так і без чіткого державного регулювання [1]. Попри світові тренди, які мають місце в досвіді передових країн світу, зовнішньоекономічна діяльність України значною мірою лібералізована без опанування державою відповідних контрольних-регулюючих функцій та врахування специфіки перехідного періоду, що створює неабияку загрозу вітчизняній економічній, а отже й зовнішньоекономічній безпеці [2].

Українське сьогодення та умови практичної дійсності аграрного бізнесу вимагають посилення заходів гарантування економічної та зовнішньоекономічної безпеки сільськогосподарських підприємств, що першочергово зумовлено високим рівнем галузевих ризиків в діяльності та нестабільністю їх функціонування. На разі аграрний сектор є чи не єдиним, який має позитивне значення експортно-імпоротної діяльності. За роками обсяги експортної активності підприємств зростають і сільське господарство підтверджує стратегічну аграрну спрямованість розвитку української економіки, виступаючи її драйвером та акселератором. Проте, попри зростання обсягів експорту українських товаровиробників аграрної продукції, невирішеними залишаються питання вирівнювання функціональних можливостей їх на міжнародному ринку в порівнянні з потужними світовими корпораціями. Недосконаліми є механізми гарантування зовнішньоекономічної безпеки підприємств аграрного сектору. Формуванню державного механізму гарантування та регулювання зовнішньоекономічної безпеки, який був би відповідним вимогам ринкової економіки та передбачав необхідність розвитку підприємництва в аграрному секторі, приділено недостатньо уваги з боку вітчизняної наукової еліти. Наслідковими є проблеми низької конкурентоспроможності національного аграрного виробника та тінізація зовнішньоекономічної діяльності.

Список використаних джерел

1. Дубова Н.П. Макроекономічне державне регулювання Аграрної сфери економіки. Автореф канд. Дис. 08.01.01. – економічна теорія. Дніпропетровськ: Дніпропетровський державний аграрний університет, 2003. – 16 с.
2. Аранчій В.І. Зовнішньоекономічна безпека України в контексті міжнародної інтеграції. / В.А.Аранчій. Вісник Полтавської державної аграрної академії. – 2012. – № 2. – С. 150-161

Смирнов Ігор Георгійович

доктор геогр.наук, професор,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка,

м. Київ

АРХІТЕКТУРНИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ: МАРКЕТИНГОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ОВЕРТУРИЗМУ

Нещодавно у туристичній літературі з'явився новітній термін – «overtourism» аюо надлишковий туризм [1]. Зростаюча чисельність